

РЕШЕНИЕ

№ 3143

София, 03/07/2011

В ИМЕТО НА НАРОДА

Върховният административен съд на Република България - Трето отделение, в съдебно заседание на седми февруари две хиляди и единадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЙОРДАНКА КОСТОВА
ЧЛЕНОВЕ: ПАНАЙОТ ГЕНКОВ
ЕМАНОИЛ МИТЕВ

при секретар	Соня Методиева	и с участието
на прокурора	Михаил Кожарев	изслуша докладваното
от председателя	ЙОРДАНКА КОСТОВА	
по адм. дело № 3646/2010.	☐	

Съдебното производство по чл. 145, ал. 1 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 87 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ) е образувано по жалба на Набавизадех Сайед Камал Сайедабас - гражданин на Иран, против решение № 73 от 08.02.2010 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците (ДАБ) при Министерския съвет.

В жалбата първоначално се поддържа, че административното решение следва да се отмени в цялост по изложени съображения, че е постановено при съществено нарушение на административнопроизводствените правила и противоречи на материалноправни разпоредби от приложимия закон - основания за оспорване по чл. 146, т. 3 и 4 АПК. В хода на делото по същество, адв. Савова като доверител и в присъствието на жалбоподателя изрично заявява, че неговата претенция касае предоставянето на хуманитарен статут на основание чл. 9, ал. 1, т. 1 и 2 от ЗУБ.

Ответната страна – председателя на ДАБ, не се представява.

Представител на Върховната административна прокуратура изразява становище за законосъобразност на обжалвания административен акт, считайки, че причините за напускане на Иран са битови, както че в страната му има механизми да бъде установено извършването на прелюбодеяние и при положение, че няма доказателства да е наказателно преследван, то не може да се претендира закрита.

Върховният административен съд, III отделение в настоящия съдебен състав след преценка допустимостта и основателността на жалбата намира, че същата е подадена от надлежна страна и в срока по чл. 87 от ЗУБ.

Административното производство е образувано по молба за закрила с № 173/18.11.2009 г. при РПЦБ – Баня и рег. № УП-455/18.11.2009 г. при ДАБ. Задължението на органа по чл. 58, ал. 6 от ЗУБ е изпълнено чрез даване на писмени указания на разбирам (персийски) за молителя език и запознаването му с реда за подаване на молбата, за процедурата, която ще се следва, и за правата и задълженията на лицата търсеци закрила, както и за организации, предоставящи правна и социална помощ на чужденци. В регистрационният лист на чужденеца е посочено иранско гражданство, персийска народност и религия – шиит мюсюлманин, роден 1964 г., разведен с две деца. На 20.11.2009 г., на 07.01.2009 г., и на 21.01.2010 г., съгласно чл. 63а от ЗУБ и след предварителни покани са проведени интервюта за изясняване бежанската история. Видно от изявленията на молителя, същия търси закрила в страна от Европейския съюз, тъй като в Иран на 11.08.2009 г. е осъществил полов контакт със съпругата на трето лице, която е негова братовчедка, поради което от една страна може да бъде подведен под наказателна отговорност и осъден на смърт, причинена чрез „убиване с камъни”, а на второ – третото лице, независимо от евентуалната санкция на официалните власти, ще търси смъртно отмъщение от него или синът му - Сайед Амир Набавизадех Сайед Камал. За времето от 11 до 17 август се е укривал при свой приятел. Кандидата е напуснал Иран на 17.08.2009 г. към Турция, използвайки националния си паспорт, придружен от своя син. В хода на интервюта е установено, че има средно образование, 24 години работи като магазинер и бракът му е прекратен преди 4 години поради невъзможност да обезпечи имуществено съпругата си. Със становище от 27.01.2010 г., интервюиращия орган е направил предложение за отказ от предоставяне на закрила, с мотивът, че твърдяната бежанска история е недостоверна и не се установява риск за кандидата. Направено е предположение, че с оглед професията на кандидата и установената липса на средства, се обосновава извод за икономически мотив за напускане на Иран. Към административната преписка е представена справка с вх. № 793/13.03.2009 г. видно от която, прелюбодеянието е наказуемо, от 2002 г. има мораториум върху наказанието „убиване с камъни”, но все пак има единични случаи на изпълнение, като в същото време голям брой присъди остават висящи или да върнати за ново преразглеждане, но при наличие на убедителни доказателства за извършено престъпление и вероятно съдебно преследване би могло да се мисли за предоставяне на хуманитарна закрила. С обжалваното решение по отношение на отказа за предоставяне на хуманитарен статут на жалбоподателя административният орган приел, че тъй като иранските власти са позволили напускането му на страната, не му е повдигнато обвинение, а ако ме бъде повдигнато, то е трудно доказуемо с оглед установените в страната способности за доказване, то вероятността жалбоподателя да бъде осъден на „убиване с камъни” е минимална. По отношение на заплахите от страна на третото лице, заплашило

жалбоподателя с убийство, е посочено, че същия като физическо лице не е субект на преследване по смисъла на чл. 9, ал. 2 от ЗУБ.

В хода на делото е представена декларация от 30 април 2009 г. на председателството от името на Европейски съюз относно екзекуцията чрез убиване с камъни в град Ращ, Иран, извършено на 05 март 2009 г. и загриженост относно предстоящо изпълнение на други две присъди.

Представен е и препис от статия, публикувана във в. „24 часа“ на 04.11.2010 г., съобщаващ за отложена екзекуция на жена, осъдена през 2006 г. за прелюбодеяние.

При така установеното, настоящата инстанция намира, че Решение № 73/08.02.2010 г. на председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерския съвет на Република България е постановено от компетентен административен орган и в установената от закона форма, без да е допуснато съществено нарушение на административнопроизводствените правила, но в противоречие с материален закон – чл. 9, ал. 1, т. 1 и 2 от ЗУБ.

От представената по делото справка вх. № 793/13.03.2009 г., даваща информация за страната по произход на кандидата относно прелюбодеянието като престъпление по иранското наказателно право, предвижданите наказания, способите му за доказване в съда и отношението на властите към деянието, се установява, че прелюбодеянието е въздигнато като престъпление Иранското законодателство и същото се преследва и е наказуемо, като в зависимост от условията на извършването му могат да бъдат наложени следните наказания – смърт, пребиване с камъни и бой с пръчки.

Всяко едно от посочените наказания представлява недопустимо посегателство върху личността на наказаното лице, независимо от деянието което е извършило. Събраните пред административния орган и в хода на делото доказателства за приложимите наказания за обвинението в прелюбодеяние в Иран и продължаващото им изпълнение и към 2010 г., дават основание да се приеме, че чужденецът се намира в реална опасност от смърт или екзекуция или спрямо него да се упражни изтезание, нечовешко или унизително отнасяне или наказание. Налице са основания по чл. 9, ал. 1 т. 1 и 2 от ЗУБ, за предоставяне на хуманитарен статут за кандидата. Като е приел липса на основания по чл. 9 от ЗУБ, административният орган е постановил решението си в противоречие с нормата на чл. 9 на ЗУБ, поради което следва да се отмени, а преписката върната на председателя на Държавната агенция за бежанците за постановяване на ново решение по чл. 75, ал. 1 т. 3 от закона. С оглед изложеното, Върховният административен съд, трето отделение

Водим от горното, Върховният административен съд - III отделение

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Набавизадех Сайед Камал Сайедабас - гражданин на Иран, решение № 73 от 08.02.2010 г. на председателя на Държавната агенция

за бежанците при Министерския съвет, в частта му с която е постановен отказ за предоставяне на хуманитарен статут и

ВРЪЩА административната преписка на председателя на административния орган за произнасяне съобразно дадените указания за прилагане на материалния закон.

Решението подлежи на обжалване пред петчленен състав на Върховен административен съд с касационна жалба в 14 дневен срок от съобщаването на страните.

**Вярно с оригинала,
секретар:**

ПРЕДСЕДАТЕЛ:/п/ Йорданка Костова

ЧЛЕНОВЕ:/п/ Панайот Генков

/п/ Еманоил Митев

й.к.